

6

Biblia uczy nas wiary

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- pogłębienie rozumienia wiary jako relacji człowieka z Bogiem;
- uświadomienie konieczności potwierdzenia wiary uczynkami miłości Boga i bliźniego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- przytacza definicję pojęcia „wiara”;
- uzasadnia, że wiara jest istotną wartością w życiu człowieka;
- wymienia sposoby pozwalające na rozwój wiary;
- uzasadnia, dlaczego wiedza prowadzi do Boga;
- podaje przykłady uczynków, które stanowią potwierdzenie wiary człowieka.

Pojęcia i postaci

wiara, rozwój wiary, José (Józef) Sánchez del Río, relacja wiary i wiedzy.

Wartości

wiara, wiedza, dobre uczynki, wspólnotowe przeżywanie wiary.

Metody i środki

zdania niedokończone, dyskusja, praca z tekstem Pisma Świętego, praca w zeszycie, słoneczko, praca z podręcznikiem.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Skład apostołski.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał definicję pojęcia „wiera”; będę wiedział, dlaczego wiara jest tak ważna w życiu człowieka; będę potrafił powiedzieć, jak mogę rozwijać swoją wiarę; będę wiedział, dlaczego wiedza i nauka prowadzą człowieka do Boga.

Metoda – zdania niedokończone. Nauczyciel pisze na tablicy zdania, które uczniowie mają samodzielnie dokończyć: „Wierzę w Boga to znaczy, że...” oraz „Wierzę Bogu to znaczy, że...”. Następnie nauczyciel rysuje na tablicy tabelę. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i zapisują swoje odpowiedzi.

Wierzę w Boga	Wierzę Bogu

Metoda – dyskusja. Po skończonej pracy nauczyciel inicjuje dyskusję na temat: „Dlaczego mówimy, że wiara bez uczynków jest martwa?”. Nauczyciel czuwa nad jej przebiegiem. Na koniec podsumowuje tę część lekcji. Podaje uczniom definicję wiary, którą mają zapisać w zeszytach. Ewentualnie rozdaje uczniom kartki z definicją, które mają wkleić do zeszytów.

Wiara to przyjęcie przez człowieka i uznanie za prawdę tego wszystkiego, co Bóg objawił o sobie. To szczerze otwarcie serca na Boga, który pragnie się z nami spotkać przez swego Syna Jezusa Chrystusa.

Metoda – praca z tekstem Pisma Świętego. Następuje wspólne odczytanie fragmentu Pisma Świętego z podręcznika. Nauczyciel opowiada resztę historii. Ukazuje uczniom, że wiara jest istotną wartością w życiu, prowadzi nas do Boga, otwiera nasze serca, jednocześnie pomaga nam stawić czoło wielu przeciwnościom oraz unikać sytuacji, które prowadzą do przykrych konsekwencji. Wiara jest również zadaniem dla człowieka – ponieważ jest darem od Boga, każdy człowiek powinien ją rozwijać.

Metoda – praca w zeszytce. Uczniowie wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika. Jako alternatywę można wykonać poniższe zadanie. Uczniowie rysują w zeszytach dwie kolumny i wpisują odpowiedzi.

W jaki sposób możesz rozwijać swoją wiarę? Wpisz odpowiedzi w odpowiednie kolumny.

Życie religijne	Dobre uczynki

Po skończonej pracy następuje sprawdzenie wyników. Nauczyciel wskazuje uczniom metody rozwoju wiary: życie sakramentalne, lektura Pisma Świętego, modlitwa, udział w nabożeństwach, spełnianie uczynków miłości Boga i bliźniego, myślenie o Bogu, rozmowa i kontakt z osobami, które prowadzą nas do Boga. Należy podkreślić, że wiedza również prowadzi do Boga, ponieważ im więcej człowiek wie o świecie, tym bardziej zadaje sobie pytanie o Boga. Musi jednak być pokorny. Podobnie wiedza pomaga nam zrozumieć pewne aspekty wiary, np. dowiadujemy się, że nieprzestrzeganie przykazań Bożych wiąże się z przykrymi konsekwencjami (przykładowo nałogi powodują utratę zdrowia). Rozum jest darem Bożym i powinien być rozwijany.

Metoda – słoneczko. Nauczyciel mówi, że pewne osoby i instytucje w sposób szczególny prowadzą nas do Boga i pomagają nam rozwijać wiarę. Nauczyciel rozdaje uczniom zdjęcia przedstawiające: księdza, zakonnik/zakonnice, osoby w wieku ich rodziców, nauczyciela/nauczycielkę, ich rówieśników (dzieci odpowiadające im wiekowo), budynek szkoły, telewizor i komputer, książkę i rysunek ludzkiego mózgu (lub coś innego, co obrazuje wiedzę/rozum, np. sylwetka sowy). Uczniowie zostają podzieleni na grupy poprzez odliczenie do siedmiu. Grupa 1 – ksiądz; grupa 2 – zakonnik/zakonnica; grupa 3 – rodzice; grupa 4 – koledzy; grupa 5 – szkoła; grupa 6 – media (komputer itd.); grupa 7 – wiedza/rozum. Uczniowie odpowiednio przycinają zdjęcia, przyklejają je w wyznaczonym kole, dorysowują minimum sześć promieni, następnie dopisują, w jaki sposób wylosowana przez ich grupę osoba, instytucja czy dziedzina może wspomagać nas w rozwoju wiary. Po wykonaniu pracy uczniowie prezentują wyniki swojej pracy.

Wzór kartki

W jaki sposób wspomaga rozwój wiary?

Miejsce na zdjęcie

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel podkreśla, że niektóre osoby, które pomagają nam rozwijać wiarę, już nie żyją. Są to święci i błogosławieni, którzy osiągnęli zbawienie i cieszą się oglądaniem Boga w niebie. Bardzo często osoby te poznały Boga także poprzez wiedzę, którą miały o świecie. Podczas dzisiejszej lekcji zostanie przedstawiona postać św. José (Józef) Sáncheza del Río. Jest on dla młodzieży wzorem świadka wiary wśród trudności i prześladowań. Nauczyciel poleca, aby uczniowie przeczytali jego historię w podręczniku, a następnie w zeszycie wykonali ćwiczenie 3. Po pracy następuje sprawdzenie jej wyników.

Podsumowanie lekcji. Nauczyciel sprawdza, co uczniowie zapamiętali, zadając następujące pytania:

- A. Swoimi słowami powiedz, czym jest wiara.
- B. Dlaczego wiara jest tak ważna w życiu człowieka?
- C. W jaki sposób możesz rozwijać swoją wiarę?
- D. Dlaczego wiedza prowadzi nas do Boga?

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język obcy nowożytny – słownictwo religijne (wiara, Pismo Święte, Biblia);
- wychowanie do życia w rodzinie – rozwijanie wiary i miłości zadaniem rodziny.